

РЕШЕНИЕ

№ 6529

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 25.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **8472** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2-3 ДОПК.

Образувано е по жалба на Й. П. С., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица]№ 4, вх.В, ет.5, ап.17, чрез адв. П. К., срещу Решение № ПО-262 от 03.08.2023 г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция по приходите (НАП) [населено място], с което е оставена без уважение жалбата му вх.№ 94-Й-66 от 24.07.2023 г. срещу Постановление за продължаване действието на предварителни обезпечителни мерки (ППДПОМ) № С190022-139-0000724 от 08.04.2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Излагат се съображения за незаконосъобразност на решението и потвърденото с него ПНПОМ поради противоречие с процесуалния и материален закон. Жалбоподателят визира нарушение на чл.121, ал.1 и ал.3, чл.195, ал.2 и ал.7 ДОПК, както и липса на обезпечителна нужда. Сочи, че размерът на предполагаемото бъдещо публично вземане не е обоснован и в искането на ръководителя на ревизионния екип не са изложени мотиви в тази насока. Твърди, че обезпечителната мярка обременява прекомерно интересите на длъжника и е наложено обезпечение върху имущество без да е посочен неговият размер. Претендира се отмяна на решението и потвърденото с него ПНПОМ, както и присъждане на разноски.

Ответникът - директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., чрез процесуалния си представител юкр. К., счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и

прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22002218004145-020-001 от 16.07.2018 г. е възложена ревизия на Й. П. С. с ЕГН [ЕГН] за определяне на задълженията му за ДДС за периода от 01.01.2013 г. - 30.06.2015 г.

На основание мотивирано искане №Р-22002218004145-039-001 от 02.08.2018 г. е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) на основание чя. 121, ал. 1 от ДОПК изх. № С180022-023-0002833 от 06.08.2018 г. и Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК изх. №0180022-023-0002835 от 06.08.2018 г.

С ПНПОМ с изх. № С180022-023-0002833 от 06.08.2018 г. за обезпечаване на очакваното публично вземане са наложени предварителни обезпечителни мерки, възбрана върху следните недвижими имоти:

- 1/2 идеална част от ателие, К. 68134.512.562.1,2, находящо се на адрес: [населено място], район „С.“, [улица], ет. 1, ателие 2;

- поземлен имот К. 68134.512.561, 1,2% идеални части, находящ се на адрес: [населено място], район „С.“, [улица]Jfs65, площ 313 кв.м.;

- 1/2 идеална част от апартамент, К. 68134.513.489.1, жилище с площ 80 кв. м., находящ се на адрес: [населено място], [улица];

- 1/2 идеална част от апартамент, К. 68134.513.489,1, жилище с площ 40 кв. м., находящ се на адрес: [населено място], [улица];

- поземлен имот, К. 68134.513.489, 27,7% идеални части, находящ се на адрес: [населено място], район „С.“, [улица];

- 1/2 идеални части от апартамент К. 68134.606,299.1.14 находящ се на адрес: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес];

- 1/2 идеална част от самостоятелен обект с К. 48619.505.537.1.1, находящ се на адрес: [населено място],[жк], ет. 1, ап. 1;

- 1/4 идеална част от самостоятелен обект в сграда, К. 66425.501.1427.2.45, находящ се на адрес: [населено място], [улица], ет. 8, ап. 45 с предназначение жилище.

С ПНПОМ е наложен и запор върху два броя МПС - 1/2 идеална част от лек автомобил, марка БМВ с рег. [рег.номер на МПС] и 1/2 идеална част от мотоциклет марка PIAGGIO с рег. [рег.номер на МПС] .

Постановлението е обжалвано от страна дружеството по административен ред пред директора на ТД на НАП С., който с мотивирано решение е отхвърлил жалбата като неоснователна. Решението е обжалвано пред АССГ и с Решение №2646/17.04.2019 г., по адм. дело №10665 по описа за 2018 г. на 34 състав решението на директора на ТД на НАП С. и ПНПОМ №С180022-023-0002833 от 06.08.2018 г. са отменени.

С ПНПОМ с изх. №С180022-023-0002835 от 06.08.2018 г. за обезпечаване на очакваното публично вземане са наложени предварителни обезпечителни мерки, запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми,предоставени за У. Б. АД, Обединена българска банка и Ю. и Еф Д. България АД за сумата от 78 031,96 лв.

Действието на наложените с ПНПОМ с изх. №С180022-023-0002835 от 06.08.2018 г. предварителни обезпечителни мерки е продължено по реда на чл. 121, ал. 6 от ДОПК с обжалваното Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК с изх.

№С190022-139-0000724 от 08.04.2019 г.

ПНПОМ с изх. №С180022-023-0002835 от 06.08.2018 г. е обжалвано по административен ред пред директора на ТД на НАП С., който е отхвърлил жалбата като неоснователна. Решението е обжалвано пред АССГ и с Решение № 5621/30.09.2019 г. по адм.д.№ 10693/2018 г. 49-ти състав е отхвърлил оспорването срещу решението на директора на ТД на НАП С., респ. е потвърдено ПНПОМ с изх. №С180022-023-0002835 от 06.08.2018 г.

На основание чл. 121, ал. 4 от ДОПК е направено Искане за продължаване срока на наложени обезпечителни мерки с изх. №С180022-006-0001364/07.12.2018 г., във връзка с което е постановено Определение на АССГ, 51 състав, по дело №12870 по описа за 2018 г., с което наложените обезпечителни мерки са продължени до приключване на ревизионното производство с издаване на ревизионен акт.

На 22.03.2019 г. ревизионното производство срещу Й. П. С. с ЕГН [ЕГН] е приключило с издаването на Ревизионен акт №Р-22002218004145- 091-001/22.03.2019 г., с който са установени задължения в общ размер на 215 042,86 лв., с оглед на което на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК е издадено обжалваното Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки с изх. №С190022-139-0000724/08.04.2019 г.

На основание чл. 201, ал. 1 от ДОПК са изпратени Запорни съобщения до Първа инвестиционна банка, У. Б. АД. Обединена българска банка и Ю. и Еф Д. България АД, като от същите са получени отговори, с които уведомяват публичен изпълнител при ТД на НАП С., че запорът е наложен. Видно от три от получените отговори, наличността по банковата сметка не е достатъчна, за да покрие задължението.

На 23.05.2019 г., във връзка с постановеното от АССГ Решение №2646/17.04.2019 г., по адм. дело №10665 по описа за 2018 г. на 34 състав на Административен съд София град, от публичен изпълнител е издадено Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С190022-024-0018265 от 23.05.2019 г., с което са отменени наложените с ПНПОМ №С180022-023-0002833 от 06.08.2018 г. обезпечителни мерки.

В потвърдителното Решение № ПИ-262 от 03.08.2023 г. на директора на ТД на НАП С. е посочено, че процесното Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК с изх. №С190022-139-0000724/08.04.2019 г. остава в сила за обезпечителните мерки наложени с ПНПОМ №С180022-023-0002835/06.08.2018 г., а именно запор върху налични и постъпващи суми по банковите сметки находящи се „Първа инвестиционна банка“ АД, „Уникредит Булбанк“ АД, „Обединена българска банка“ и „Юробанк и Еф Джи България“ АД за сумата от 78 031,96 лв.

По повод на обжалване по административен ред Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК с изх. №С190022-139-0000724 от 08.04.2019 г. е потвърдено с оспореното Решение № ПИ-262 от 03.08.2022 г. на директора на ТД на НАП С..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директорът на Териториалната дирекция на НАП – С. и в срока по чл.197, ал.1 ДОПК.

Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен публичен изпълнител в компетентната ТД на НАП съгласно чл.8, ал.1, т.1 ДОПК, вр. чл.167, ал.1 ДОПК, в предвидената в чл.196 ДОПК писмена форма, чрез изрично посочване на изпълнителен титул, размер на публичните задължения и правни основания по ДОПК за налагане на обезпечителните мерки. Релевантно за настоящето съдебно производство е изпълнението на предпоставките по чл.121, ал.1-6 ДОПК, вр. чл.195, ал.2-8 ДОПК и чл.197, ал.3 ДОПК.

Както обосновано е посочил горестоящият административен орган в обжалваното решение въпросът за законосъобразността на ПНПОМ с изх. №С180022-023-0002835 от 06.08.2018 г. е решен със сила на присъдено нещо, предвид влязло в сила съдебно решение № 5621/30.09.2019 г. по адм.д.№ 10693/2018 г. на АССГ, 49-ти състав, с което оспорването срещу него и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С. са отхвърлени.

Постановеното отменително Решение №2646/17.04.2019 г. по адм. дело №10665 по описа за 2018 г. на АССГ, 34 състав, за отмяна на ПНПОМ №С180022-023-0002833 от 06.08.2018 г., е съобразено от административния орган, който с Постановление изх.№ С190022-024-0018265 от 23.05.2019 г. е отменил наложените с ПНПОМ №С180022-023-0002833 от 06.08.2018 г. и с обжалваното Постановление изх. №С190022-139-0000724 от 08.04.2019 г. обезпечителни мерки, а именно:

- 1/2 идеална част от ателие, К. 68134.512.562.1,2, находящо се на адрес: [населено място], район „С.“, [улица], ет. 1, ателие 2;
- поземлен имот К. 68134.512.561, 1,2% идеални части, находящ се на адрес: [населено място], район „С.“, [улица], площ 313 кв.м.;
- 1/2 идеална част от апартамент, К. 68134.513.489.1, жилище с площ 80 кв. м., находящ се на адрес: [населено място], [улица];
- 1/2 идеална част от апартамент, К. 68134.513.489,1, жилище с площ 40 кв. м., находящ се на адрес: [населено място], [улица];
- поземлен имот, К. 68134.513.489, 27,7% идеални части, находящ се на адрес: [населено място], район „С.“, [улица];
- 1/2 идеални части от апартамент К. 68134.606,299.1.14 находящ се на адрес: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес];
- 1/2 идеална част от самостоятелен обект с К. 48619.505.537.1.1, находящ се на адрес: [населено място],[жк], ет. 1, ап. 1;
- 1/4 идеална част от самостоятелен обект в сграда, К. 66425.501.1427.2.45, находящ се на адрес: [населено място], [улица], ет. 8, ап. 45 с предназначение жилище.
- 1/2 идеална част от лек автомобил, марка БМВ с рег. [рег.номер на МПС] и 1/2 идеална част от мотоциклет марка PIAGGIO с рег. [рег.номер на МПС] .

По този начин, обжалваното Постановление изх. №С190022-139-0000724 от 08.04.2019 г. е потвърдено единствено в частта по т.2, с която е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми,предоставени за У. Б. АД, Обединена българска банка и Ю. и Еф Д. България АД за сумата от 78 031,96 лв. Тази обезпечителна мярка е предмет на ПНПОМ №С180022-023-0002835 от 06.08.2018 г., потвърдено с влязло в сила съдебно решение.

Наличието на друго Постановление, с което се налагат обезпечителни мерки от вида на отменените по ПНПОМ №С180022-023-0002833 от 06.08.2018 г., освен недоказано

в съдебното производство, е неотнормимо към предмета му, доколкото това постановление ще подлежи на самостоятелно обжалване. Вписването на отмяната обезпечителните мерки е ирелевантно за приложението на чл.121, ал.6 от ДОПК, доколкото защитата срещу евентуално невписване средва да се осъществи по реда на чл.266-268 от ДОПК.

По изложените съображения предмет на контрол за законосъобразност на приложението на закона е не нормата на чл.121, ал.1 от ДОПК, а тази по чл.121, ал.6 от ДОПК, според която действието на наложените ПОМ се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5.

В случая, с Определение № 8289 от 21.12.2018 г. по адм.д.№ 12870/2018 г. на АССГ, 51-ви състав, е продължен срока на ПОМ, наложени с ПНПОМ №С180022-023-0002835 от 06.08.2018 г., до приключване на ревизионното производство, образувано със ЗВР № Р-22002218004145-020-001/16.07.2018 г.

Със заповед за изменение на ЗВР №Р-22002218004145-020-003 от 16.11.2018 г. е определен срок за приключване на ревизионното производство до 21.12.2018 г. Издаден е Ревизионен доклад №Р-22002218004145-092-001 от 16.01.2019 г., срещу който е подадено възражение по чл.117, ал.5 от ДОПК вх.59-00845#7 от 07.03.2019 г. В този случай и съгласно л.119, ал.2 от ДОПК 14-дневният срок за издаване на РА започва да тече от 08.03.2019 г. и изтича на 22.03.2019 г.

В този срок е издаден РА №Р-22002218004145-091-001 от 22.03.2019 г., с който са установени задължения в размер на 215 042.86 лв.

Дължим е извод, че ревизионният акт е издаден в срока по чл.121, ал.5 от ДОПК, респ. процесното Постановление изх. №С190022-139-0000724 от 08.04.2019 г. е издадено в срока по чл.121, ал.6 от ДОПК - в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт. С него е продължено действието на обезпечителни мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени с ПНПОМ №С180022-023-0002835 от 06.08.2018 г.

Неотнормими са доводите на жалбоподателя относно размера на предполагаемото бъдещо публично вземане, тъй като се касае за вземане, установено с ревизионен акт. Възражението на жалбоподателя, че обезпечителната мярка обременява прекомерно интересите му, освен голословно, е и недоказано. Неоснователно, предвид издадения РА, е и оплакването му, че е наложено обезпечение върху имущество без да е посочен неговият размер.

За разлика от разпоредбата на чл.121, ал.1 от ДОПК, нормата на чл.121, ал.6 от ДОПК не поставя изискване за мотивирано искане. Релевантно в случая е обстоятелството, че размерът на установените с РА публични задължения от 215 042.86 лв. е значително по-голям от размера на наложените обезпечителни мерки – запор върху суми по банкови сметки за сумата от 78 031,96 лв. С това се явява изпълнена и предпоставката по чл.195, ал.7 ДОПК, според която обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините.

При данни, че размерът на публичните задължения на лицето надвишава размера на наложеното обезпечение, следва да се направи обосновано предположение за затруднение или невъзможност за събиране на публичните вземания като защитим публичен интерес по смисъла на чл.195, ал.2 от ДОПК. В тази връзка, съдът приема за доказана обезпечителна нужда, тъй като размерът на публичните вземания е значително по-голям от установеното в хода на ревизията имущество на РЛ.

Установяването на обезпечителна нужда изисква съпоставка между имущественото състояние на длъжника и размера на неговите публични задължения. Ако при нея се установи, че длъжникът не разполага със свободно от тежести имущество, то е налице обезпечителната нужда, поради което доводите на жалбоподателя за липса на мотиви в тази насока са неоснователни. Обосновано е отбелязано в решението на горестоящия орган, че от получените отговори на запорни съобщения от търговските банки е видна липсата на авоари, които да обезпечат публичните вземания, което допълнително обуславя наличие на обезпечителна нужда.

Жалбоподателят не е предложил замяна на процесното обезпечение с друго равностойно обезпечение, нито с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, по смисъла на чл.199, ал.1 и ал.2 ДОПК, вр. чл.208, ал.3 ДОПК. Не се установява съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане по смисъла на чл.208, ал.1 ДОПК като основание за отмяна на мярката.

Въз основа на изложеното съдът приема, че оспорените актове са издадени от компетентни органи по приходите, в установената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на закона и в съответствие с неговата цел. Дължимо е отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора е основателно искането на ответника за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт. Производството по чл. 197, ал. 2 - 4 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8 във вр. с, ал. 3 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ /в т. см. Решение № 1921/13.02.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13662/2017 г., I отд. и Определение № 3544/20.03.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3319/2018 г., I отд/. Според последната разпоредба по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лева. С оглед фактическата и правна сложност на делото съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. П. С., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица]№ 4, вх.В, ет.5, ап.17, чрез адв. П. К., срещу Решение № ПО-262 от 03.08.2023 г., издадено от директора на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите [населено място], с което е оставена без уважение жалбата му вх.№ 94-Й-66 от 24.07.2023 г. срещу Постановление за продължаване действието на предварителни обезпечителни мерки № С190022-139-0000724 от 08.04.2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Й. П. С., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], вх.В, ет.1 ап.4, да заплати на Национална агенция по приходите – ТД на НАП С., разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: